

कह-कर्त्तरि इन् । रोहिणीति ख्याते हजमेदे रत्नमा० ।

पाकशाला स्त्री इत् । पाकस्थाने पाकहृत्पाकस्थानादयोः
ऽप्यत्र “प्राच्यां दिशि स्नानगृहस्थान्नेत्यां पञ्चनालयम्”
पी०भा० धृतवाक्यम् गृहशब्दे दृश्यम् ।

पाकशासन पु० पाकं तन्नामदैव्यं शास्त्रि शास-त्यु । इन्ने
तस्य तन्नामकता यथा “पाकं जवान तीक्ष्णापैर्मागैः
कष्टुशासैः । तत्र नाम विभुर्लेभे शासनत्वाच्छरैर्दैः ।
पाकशासनतां यक्रः सर्वोपर्यतिविभुः” वासनपु० ।

पाकशासनि पु० पाकशानस्यापत्यम् इन् । इन्नेति वैज-
यन्ते अमरः २ अर्जुने श्वाजिवानरे च । [गन्ध० ।

पाकशुक्ला स्त्री पाके परिणामे शुक्ला । (खडि)ख्याते पदार्थे
पाकसंस्थ त्रि० पाकः संस्था यम् । पाकवाधो यत्रभेदे ।
च च गौतमेन दर्शितः “अष्टका पार्व्याश्च” आशय्या-
पहायणीचैलाशयुजी चेति सप्त पाकसंस्थाः । हारीतः
“पाकयज्ञानुयोजित्वं हवियंज्ञाय नित्यम् । सोमांश्च
विधिपूर्वेण य इत्येजमैमव्ययम्” ।

पाकसुत्वत् पु० पाकेन परिपक्वेन मनसा हुनोति सोमा-
भिषवं करोति सु-कनिष्कृत् च परिपक्वमनसा सो-
माभिषव कर्त्तरि यजमाने अ० १० ८६ १८ ।

पाकारि पु० पाकशक्तति अ-इन् । श्वेतकाष्ठेने रत्न-
माला । इत् । २पाकशासने इन्ने च ।

पाकरु ति० पाकेन सुखपाकेन अरुर्द्रव्यम् पाकस्य अस्मादि-
पाकस्य वा अरुः क्षतम् शक० । सुखपाकेन क्षते २ अक्ष-
पाकनाशके अग्निमान्द्यो च यजु० १२ ८१ । वेददी० ।

पाकिन् ति० पच-वा० चितुष् कुत्वम् । १पाककर्त्तरि २पाक-
युते च लघुवाची इत्यादि सुष्ठु० ।

पाकिम ति० पाकेन निर्दत्तः भावान्त्वत् पाक+इमन् ।
पाकेन निर्दत्ते सि०को० ।

पाकु ति० पच-वष् न्यङ्का० कत्वम् । पाचके [उच्चादि०

पाकुकि ति० पच-उकञ् चस कश् । स्वकारे पाचके उच्चा० ।

पाक्य ति० पच-कर्मणि यत् अति चस कश् । १पक्त्व्ये
पाकेन बाध्यम् पाकस्य हितं वा वा० यत् । २विङ् लवणे
न० अमरः १पांशुलवणे रत्नमा० ४यवक्षारे पु० अमरः ।

पाक्षिक ति० पक्षे पक्षदशतिथ्यात्मके काले पक्षान्तरे
मंथयकोटिभेदे वा भयं ठञ् । १पक्षकालभवे २पक्षान्त-
रभवे ३मंथयंकोटीभवे च “नियमःपाक्षिके इति”
मोमांसा ।

पाखण्ड ति० “पाचनाच्च त्रयीधर्मः प्रायश्चेम निगद्यते”

इत्युक्तेः पातोति पा-किप् पाः त्रयीधर्मः तं खखयति
खण्डि-अण् उप०सु० । पाखण्डे सर्वत्रिङ्गिनि अमरटा-
कायां भातुदीक्षितः । सूत्रं न्यप्रसध्यः सर्वेष्वमस्ततः ।

पागल ति० पिबति सुरां पा+कर्त्तरि किप् पाः सुरा-
पायीय गलति खलति गल-अच् । अन्त्ये “पागला-
याङ्गहीनाय चान्वाय वधिराय च । जङ्गाय चैव मू-
र्खाय क्रीवतुल्लाय पापिने । ब्रह्महत्यां लभेत् सोऽपि
यः स्वकन्यां ददाति च” ब्रह्मवै० प्रक० १४ अ० ।

पाङ्क्त ति० पङ्क्तौ भवादि वा उत्था० अञ् । १पङ्क्तिभवे
२दशाक्षरपादकवन्दोभेदयुते च । पङ्क्तिसंख्याऽस्त्या
अण् । ३तत्संख्यायुतावयवयुते पयो ४पुरुषे च “पा-
ङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशवः” ताराङ्गात्रा० २ ४२ ।
“पाङ्क्त्याख्ये वन्दसि पञ्चसंख्या विद्यते तस्य पञ्चभिः
पदैरप्येतत्वात् पुरुषेऽपि द्वौ हस्तौ द्वौ पादौ शिरश्चेति
पञ्चसङ्ख्या विद्यते पञ्चपि चत्वारः पादाः पञ्चैति
पञ्चसंख्यासि” भा० पङ्क्तिचन्द्रः दशाक्षरपादकत्वात्
चतुर्षु चरणेषु चत्वारिंशदक्षराणि सन्ति तेन अत-
दुपा गणनया पञ्चपादत्वमिति बोध्यम् ।

पाचक ति० पच-कुल् । १पाककर्त्तरि तदृत्तियुक्ते २रूप-
कारे च । ३अग्नी हवायुःतस्य जठराग्निरूपेण वाह्या-
न्नादेश पाचकत्वात्पात्वम् ४पित्ताख्ये घातो भावप्र०
“पाचकं रज्ज्वं चापि साधकालोचके तथा । आलक-
श्चेति पित्तस्य नामानि स्थानभेदतः” भावप्र० । तत्कार्य-
भेदश्च पित्तशब्दे दृश्यः । अन्नादौ विषदानादिपरि-
जिहीर्वया गृहादिभिर्यथा पाचकः वैद्याद्याधिष्ठितः
करणीयस्तथा सुश्रुते कल्पस्थाने दर्शितं यथा

“विषैर्निहन्नुर्निपुणं चपतिं दुष्टचेतसः । क्षियो वा
विविधान् योगान् कदाचित्तुभगेच्छया । विषकन्योपयो-
गाद्वा क्षणाच्छादयन्नरः । तच्छादयेन सततं विषा-
द्रूपो नराधिपः । यस्माच्च चेतोऽमित्यल्पमश्वत् पवित्रं
वृथासु । न विषस्यात्ततो राजा कदाचिदपि कष्टचित् ।
कुलीनं धार्मिकं क्षिप्रं सुभृतं सततोत्थितम् । अलुब्ध-
मठं भक्तं कृतज्ञं प्रियदर्शनम् । क्रोधापहृष्यमाद्यर्थ-
दायस्त्विवर्जितम् । नितेन्द्रियं क्षमावन्तं शुचिं श्री-
वदयान्वितम् । मेधाविनमसंज्ञानामहुरक्तं हिनेषिणम् ।
पटुं प्रगल्भं निपुणं दक्षं भायाविवर्जितम् । यूपोक्तेषु
गर्भेर्दुर्लभं नित्यं सन्निहितागदम् । महामसे प्रयुज्यान्
वैद्यं तदिदं पूजितम् । प्रयुज्यान्दिग्देवकृतं शुचिभाण्डं